ΕΤΟΣ Β΄. Ἐν Ἡρακλείῳ Κρήτης τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1912 ΑΡΙΘ. 95.

ΠΟΙΜΗΝ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΝ ΚΡΗΤΗι ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

ΔΑΠΑΝΗι ΤΩΝ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ ΚΡΗΤΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΑ ΕΠΑΡΧΙΑΚΗ ΣΥΝΟΔΟΣ ΚΡΗΤΗΣ

Ἀριθ. Πρωτ. 117 / Διεκπ. 68

Πρὸς

Τοὺς Ὁσιωτάτους Ἡγουμένους καὶ Ἐπιστάτας τῶν Ἱερῶν Μονῶν καὶ τοὺς εὐλαβεστάτους Ἐφημερίους πόλεων καὶ χωρίων.

Κατ' ἀπόφασιν τῆς ἔναγχος συνελθούσης Ἱερᾶς τῶν Θεοφιλεστάτων Ἐπισκόπων Ἐπαρχιακῆς Συνόδου ἐντέλλεσθε οἵ τε τῶν Ἱερῶν Μοναστηρίων προϊστάμενοι καὶ οἱ ἐφημερεύοντες ἔν τε ταῖς πόλεσι καὶ ταῖς κώμαις τῆς Θεοσώστου Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης, ὅπως τακτικὰ καθ' ἑκάστην ἑσπέραν ἐξαιρουμένης τῆς ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου καὶ τῶν παραμονῶν τῶν ἑορτῶν ψάλλητε εὐθὺς μετὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ ἑσπερινοῦ τὸν ὧδε δημοσιευόμενον Παρακλητικὸν Κανόνα ὑπὲρ τῶν ἐν πολέμῳ ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν ἡμῶν. Ἰδιαιτέρως αἱ Μοναὶ ὀφείλουσι καὶ καθ' ἑκάστην μέν, ἀλλ' ἀπαραιτήτως κατὰ Σάββατον νὰ τελῶσι τακτικῶς τὴν θείαν Μυσταγωγίαν, καθ' ἣν πρωτίστως νὰ μνημονεύωσι τῶν ἐν πολέμῳ πεσόντων ἀδελφῶν ἡμῶν. Τὸ αὐτὸ μνημόσυνον ὀφείλουσιν ἐπιτελεῖν καὶ οἱ ἱερεῖς κατὰ Κυριακὴν

καὶ πᾶσαν ἑορτὴν ψάλλοντες Τρισάγιον κατὰ τὴν ἀπόλυσιν τῆς θείας Λειτουργίας. Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς ἐκτέλεσιν. Ἡ δὲ τοῦ Θεοῦ χάρις καὶ τὸ ἄπειρον ἔλεος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν.

Ἐν Ἡρακλείῳ τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1912.

Ὁ Πρόεδρος
τῆς Ἱερᾶς Ἐπαρχιακῆς Συνόδου
† Ὁ ΚΡΗΤΗΣ ΕΥΜΕΝΙΟΣ

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ
ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ
ΕΝ ΩΡᾼ ΠΟΛΕΜΟΥ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν κτλ.
Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου, κτλ.
Θεὸς Κύριος.... (τετράκις). Καὶ τὰ τροπάρια

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει Ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα Πατρί.... Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.
Καὶ νῦν....

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσούτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεί, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ν΄. ψαλμὸς (ἐλέησόν με ὁ Θεός κτλ.) καὶ ἀμέσως ὁ κανών....
Οὗ ἡ ἀκροστοιχίς· Τοῖς σοῖς Ἄχραντε συμμάχησον οἰκέταις
Ὠδὴ α΄ ἦχος πλ. β΄ ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας....

Τὸν κραταιὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ δυνατόν, ἐν πολέμοις Κύριον, ἡ γεννήσασα Σεμνή, κραταιᾷ χειρί σου παναλκεῖ, συμπολέμησον ἐχθροὺς τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Ὁ ἐν θαλάσσῃ ποντίσας πρὶν Φαραώ, καὶ τὰ τούτου

ἅρματα, καταστρώσας ἐν βυθῷ, εἰς ἡμῶν βοήθειαν καὶ νῦν, διανάστηθι, Χριστὲ, τῆς σὲ τεκούσης εὐχαῖς.

Σεναχειρὶμ ὥσπερ ἄλλην πανστρατιάν, ἄρδην ἐξαφάνισον, καὶ τὴν νῦν πανστρατιάν, τὴν περικυκλώσασαν ἡμᾶς, τῶν βαρβάρων κραταιᾷ χειρί σου Δέσποινα.

Σὲ τοῖς ἡμᾶς πολεμοῦσι πικροῖς ἐχθροῖς, ἀντικαθοπλίζομεν, καὶ κινοῦμεν κατ' αὐτῶν, πρὸς ἀντιπαράταξιν 'Αγνή· σὺ γὰρ εἶ Χριστιανῶν ἡ ἀρχιστράτηγος.

'Ωδὴ γ΄ οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ....

Οὗτοι ἐν ἅρμασι πολλοῖς, καὶ ἐν πλείοσιν ἵπποις· ἀλλ' ἡμεῖς ὁ λαός σου, ἐν ὀνόματι τῷ σῷ ἐπικαλούμεθα νῦν, καὶ βοῶμεν. Σῶσον ἡμᾶς Δέσποτα.

'Ισχὺν καὶ σθένος ὁ διδούς, ἀσθενοῦσι καὶ κέρας, ἀνυψῶν τῶν σῶν δούλων, τῷ πιστῷ σου νῦν στρατῷ, κατὰ βαρβάρων ἐχθρῶν, ἰσχὺν δίδου, διὰ τῆς Τεκούσης σε.

"Ανδρες αἱμάτων ἀπηνεῖς, δολιότητος πλήρεις, καθ' ἡμῶν συναχθέντες, ἐμελέτησαν κενά, φρυάξαντες ψαλμικῶς, Θεοτόκε, καθ' ἡμῶν τῶν δούλων σου.

Χειρῶν ἐκτάσει Μωϋσῆς, Σταυροῦ σχῆμα τυπώσας, ἐτροπώσατο Κόρη, 'Αμαλὴκ τὸν δυσμενῆ· σὺ δὲ χειρὶ νοερᾷ τοῦ λαοῦ σου, τοὺς ἐχθροὺς κατάβαλε,

Διάσωσον κλπ. "Αχραντε ἡ διὰ λόγον κλπ.
Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς....
'Ελέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κτλ. 'Ο λαός· Κύριε ἐλέησον (τρὶς)

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Θεοσεβεστάτου καὶ Φιλοχρίστου Βασιλέως ἡμῶν Γεωργίου τοῦ Α΄. τῆς Εὐσεβεστάτης Βασιλίσσης ἡμῶν "Ολγας, τοῦ Εὐσεβεστάτου Διαδόχου αὐτῶν Κωνσταντίνου, καὶ τῶν συμμαχούντων αὐτοῖς Βασιλέων, Νικήτα Μαυροβουνίου, Πέτρου Σερβίας, Φερδινάνδου Βουλγαρίας, καὶ τῶν Διαδόχων αὐτῶν, τῶν Βασιλικῶν αὐτῶν οἴκων καὶ τῶν στρατοπέδων αὐτῶν. Εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (τρὶς)

"Ετι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν κατὰ γῆν τε καὶ θάλασσαν εὐσεβῶς ἐναγωνιζομένων τὸν ἱερὸν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἀγῶνα, 'Ελλήνων στρατιωτῶν, Ναυτῶν καὶ 'Εθελοντῶν καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν, ὑπὲρ τοῦ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον. Εἴπωμεν.

Κύριε ἐλέησον (τρίς). "Οτι ἐλεήμων κτλ.
Εἶτα. Κάθισμα ἦχος β΄ τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμή, καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγή, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι: **Θ**εοτόκε, **Δ**έσποινα, πρόφθασον, καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ὠδὴ δ΄ Χριστός μου δύναμις.

Ρομφαίαν ἔκχεον, **Ἁ**γνὴ καὶ σύγκλεισον, πάντων τῶν ἐναντίων τῶν νῦν ἡμᾶς καταπολεμούντων ἐχθρῶν καταπολέμησον ἐχθρούς, τῇ ἰσχύϊ τῆς πρεσβείας σου.

Αἰσχύνης πλήρωσον, ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα, καὶ πολλῆς ἀτιμίας καὶ ἐντροπῆς καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω ψαλμικῶς, κενοὶ **Δ**έσποινα, καὶ ἄπρακτοι.

Τῷ θέλειν σύνδρομον, ἔχεις τὸ δύνασθαι, ὡς τεκοῦσα τὸν πάντα μόνῳ ψιλῷ, νεύματι δυνάμενον· ἂν οὖν θελήσῃς τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, σωθησόμεθα.

Ἐν τῇ ἐκτάσει σου τῆς ἀντιλήψεως, δυναστῶν πολεμίων τὰς δυσμενεῖς κεφαλὰς διάκοψον· σεισθήσονται γὰρ ἐν αὐτοῖς, ἐκ τοῦ φόβου τοῦ σοῦ **Κ**ράτους **Ἁ**γνή.

Ὠδὴ ε.΄ Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ....

Σατράπαι, **Τ**ύραννοι, βασιλεῖς, ἄρχοντες χωρῶν βαρβαρικῶν, ἐπὶ κακῷ συμφωνήσαντες κατ' αὐτῆς τῆς ποίμνης σου καθάπερ λέοντες καὶ θῆρες ἀγριόθυμοι ὠρυόμενοι.

Υἱὸν γεννήσασα τοῦ **Θ**εοῦ, τὸν ἐπιστατοῦντα νοερῶς, ταῖς οὐρανίαις **Δ**υνάμεσιν, **Ἄ**γγελον ὑπέρμαχον ἐξαπόστειλον, **Π**αρθένε **Θ**εοτόκε, ἡμῖν βοήθειαν.

Μὴ παραδῴσῃς χερσὶν ἐθνῶν τὴν κληρονομίαν σου **Ἁ**γνὴ μή ποτε εἴπωσι. **Π**οῦ ἐστιν ἡ **Θ**εογεννήτωρ, ᾗ ἐπεποίθεισαν; ἀλλ' ἄθραυστον τὴν ποίμνην σου διατήρησον.

Αἱ βασιλεῖαι πᾶσαι τῆς γῆς, γνώτωσαν τὸ κράτος σου **Σ**εμνή, καὶ τὴν ἰσχύν σου τὴν ἄμαχον ἔθνη ταραχθήτωσαν καὶ σεισθήτωσαν, λαοὶ οἱ μὴ εἰδότες τὴν ἐξουσίαν σου.

Ὠδὴ ϛ.΄ Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν....

Χαλκοῦν τόξον ἔργασον, τοῦ λαοῦ σου τοῦ πιστοῦ, τοὺς ἐκλεκτοὺς βραχίονας καὶ περίζωσον δύναμιν καὶ ἰσχὺν αὐτοὺς **Ὑ**περάμωμε, οὐρανόθεν βραβεύουσα τὴν δύναμιν.

Ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας εἰς τὸ ὄνομα, **Σ**εμνή, **Π**ατρός, **Υ**ἱοῦ καὶ **Π**νεύματος, καὶ προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου τὸν σεπτόν, μὴ δῷς τοῖς ἐχθροῖς ἡμῶν, ἀλλὰ τούτους εἰς τέλος **Κ**όρη σύντριψον.

Οὐ φέρομεν, Δέσποινα, καὶ γὰρ εἶπεν ὁ ἐχθρός. Διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω μου τὴν ψυχήν, ἀνελῶ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χείρ μου διὸ πρόφθασον.

Ναοὺς ἱδρυθέντας σοι, καὶ τεμένη ἱερά, καὶ τὰς σεπτὰς εἰκόνας σου, τῶν Ἁγίων ἁπάντων τε τὰς μορφάς, σκεύη καὶ κειμήλια, οἱ ἐχθροί σου Παρθένε ἐξηφάνισαν.

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς.... Ἐλέησον ἡμᾶς κτλ. ὡς ἄνω....
Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν Κοντάκιον ἦχος β.΄

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς· ἀλλὰ πρόφθασον ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι: Τάχυνον εἰς πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἡ προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι κτλ.
Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.... *(Κεφ. ΙΓ΄. 1)*

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, παρῆσαν τινὲς ἀπαγγέλλοντες τῷ Ἰησοῦ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν. Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε, ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν; Οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλ᾽ ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε. Ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτώ, ἐφ᾽ οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωάμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτούς, δοκεῖτε, ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ πάντας ἀνθρώπους, τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἱερουσαλήμ; Οὐχὶ λέγω ὑμῖν· ἀλλ᾽ ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπολεῖσθε. Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παραβολήν. Συκῆν εἶχέ τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ καὶ οὐχ εὗρεν. Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουργόν. Ἰδοὺ τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν, ἵνα τί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ· Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος, ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν καὶ βάλω κοπρίαν· κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰδὲ μή γε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψῃς αὐτήν.

Δόξα ἦχος β.΄

Πάτερ Λόγε, Πνεῦμα, Τριὰς ἡ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν....

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου κτλ.
Ἦχος πλ. β΄. Ὅλην ἀποθέμενοι....

Μὴ καταπιστεύσῃς με, ἀνθρωπίνῃ προστασίᾳ, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ οἰκέτου σου· θλίψεις γάρ ἔχει με, φέρειν οὐ δύναμαι, τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλὴν σου. Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπὶς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδῃς τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατῃσχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Εἶτα ὁ Ἱερεὺς

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου....
Κύριε ἐλέησον ιβ΄. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς....
Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον....

Οὐ πρὸς ἕτερον Θεὸν διεπετάσαμεν, τὰς χεῖρας ἡμῶν Δέσποτα, κἂν ἡμάρτομεν, ἀλλ' οὐκ ἀπέστημεν ἐκ σοῦ, καὶ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν πλὴν σου· διὸ ἐλέησον ἡμᾶς τῆς Θεοτόκου λιταῖς.

Ἰδοὺ ὡς κύνες πολλοὶ περιεκύκλωσαν, ταῦροι πίονες περιέσχον ἡμᾶς καὶ ἐφάλλονται διασπᾶσαι νῦν θηριωδῶς, τοὺς δούλους σου Δέσποινα ἁγνή· οὓς ῥάβδῳ θείας σου ῥοπῆς, μακρὰν ἀπέλασον.

Ἐμφυλίου μάχης ῥῦσαι Παναμώμητε, καὶ ἀπὸ συστροφῆς πονηρᾶς, ἀποστάσεως, ταραχῆς, ἐνέδρας, συσκευῆς, λαθραίας ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, καὶ προδοσίας δολερᾶς, ταύτην τὴν πόλιν σου.

Τεῖχος ἄρρηκτον, ἀπόρθητον, ἀκλόνητον καὶ πύργον

ἀπερίτρεπτον, σὲ κεκτήμεθα, ἐν ἐφόδοις καὶ ἐπιδρομαῖς, βαρβάρων ἐθνῶν αἱμοχαρῶν, καὶ σοὶ προσφεύγοντες Ἁγνὴ διασωζόμεθα.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις....

Αἱμοβόρα θηρία καὶ λύκοι ἅρπαγες, τοὺς σοὺς δούλους ὡς ποίμνην περιεκύκλωσαν, καὶ τὰ λογικά σου ἀρνία σπαράττουσι· πρόφθασον Παρθένε, ἁγία Θεοτόκε.

Ἰδιόρρυθμον ἔθνος, γαῦρον ἀγέρωχον, φιλοπόλεμον γένος, ὅρκων παράσπονδον, πόλεμον ἡμῖν ἄσπονδόν τε ἐπήγειρε· πρόφθασον Παρθένε ἁγία Θεοτόκε.

Ὡς ὁ Ἄδερ ἐκεῖνος ὁ ἀλιτήριος κατὰ τοῦ Σολομῶντος οὕτως ἐγήγερται, Ἄγαρ ὁ δεινὸς Ἰσμαὴλ ὁ ἐπώνυμος· πρόφθασον Παρθένε, ἁγία Θετόκε.

Ἡ τὰ κράτη τῶν τόξων πάλαι συντρίψασα καὶ βαρβάρων ἐφόδους πολλάκις τρέψασα, σύντριψον καὶ νῦν καὶ ρομφαίαν καὶ πόλεμον, Δέσποινα Παρθένε, Ἁγία Θεοτόκε.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον....

Ἰσχὺς καὶ κράτος γενοῦ Πανάμωμε, τοῦ σοῦ λαοῦ ἀνδρεία, καὶ φρουρός τε καὶ δύναμις, καὶ ρομφαία καὶ μάχαιρα δίστομος, τὰς τῶν ὑπεναντίων φάλαγγας τέμνουσα, καὶ τὴν τῶν ἐχθρῶν παρεμβολήν, εἰς ἓν συγκόπτουσα.

Ὡς τεῖχος ἄρρηκτον καὶ ἀπόρθητον, Χριστιανῶν ὡς πρόβολος καὶ πύργος ἀχείμαστος, τῶν δεινῶν καὶ ἀθέων φρυάγματα, καὶ τὴν κορυφουμένην τυράννων ἔφοδον, καὶ τὰς τῶν βαρβάρων ἀπειλάς, Ἁγνὴ διάλυσον.

Δόξα....

Ὁ λύσας Λόγε τὸν μέγαν πόλεμον, καὶ τὴν μακρὰν ἐκείνην καὶ ἀρχαίαν διάστασιν, καὶ ἑνώσας τῇ γῇ τὰ οὐράνια, διὰ τῆς Θεοτόκου, λύσας τὸν πόλεμον τὸν πρόσφατον τοῦτον καὶ βαρύν, ἡμᾶς εἰρήνευσον.

Καὶ νῦν....

Ὑφάπλωσόν σου τὴν σκέπην Δέσποινα, ὡς φωτεινὴν νεφέλην, καὶ τὴν πόλιν σου σκέπασον, καὶ ἀγκάλαις, ἐν αἷς ἠγκαλίσω Χριστόν, ἐναγκαλισαμένη, ταύτην ἀπόρθητον, τήρησον ὀνόματι τῷ σῷ, ἐγκαυχωμένην ἀεί.

Ἄξιον ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σε κ.τ.λ.

Σταυρὸς, ο φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης· Σταυρὸς, ἡ ὡραιότης τῆς Ἐκκλησίας· Σταυρὸς, βασιλέων τὸ κραταίωμα· Σταυρὸς, πιστῶν τὸ στήριγμα· Σταυρὸς Ἀγγέλων ἡ δόξα, καὶ τῶν Δαιμόνων τὸ τραῦμα.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ πρὸς Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου ὡς ἄνω.....

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὸ εὐσεβέστατον τῶν Ἑλλήνων γένος καὶ πᾶσαν ὑπ' αὐτῶν οἰκουμένην πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, θυμοῦ, λιμοῦ, λοιμοῦ κ.τ.λ.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν....

Εἶτα ἡ εὐχὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μόνος κραταιὸς καὶ δυνατὸς, ὁ μόνος δυνατὸς ἐν πολέμῳ, ἐπίβλεψον ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου Σου καὶ ἔπιδε, ἱλέῳ ὄμματι, ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν περιούσιον, ἐπὶ τὸ εὐσεβὲς τῶν Ἑλλήνων γένος, τὸ κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος μαχόμενον καὶ εὐλόγησον τὸν ἱερὸν αὐτοῦ ἀγῶνα. Δὸς αὐτῷ νίκας καὶ τρόπαια κατὰ τῶν ἀπίστων αὐτοῦ ἐχθρῶν. Ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντες ἡμᾶς, καὶ πτοηθήτωσαν οἱ ἐκφοβοῦντες ἡμᾶς, καὶ συντριβήτω ἡ ἰσχὺς αὐτῶν. Ἐπάκουσον ἡμῶν, Παντοδύναμε Θεέ, δεομένων σου, καὶ τοὺς μὲν ἀπίστους καὶ βαρβάρους ἐχθροὺς ἡμῶν κατάβαλε καὶ σύντριψον καὶ ἀφάνισον, τὸν δὲ εὐσεβῆ λαόν σου, καὶ τοὺς βασιλεῖς καὶ τὸ Στρατόπεδον καὶ τὸν Στόλον αὐτοῦ ὀχύρωσον, ἐνίσχυσον, ἐνδυνάμωσον καὶ κραταίωσον· Ναί, φιλάγαθε, Δέσποτα, ἔκχεον τὰ ἐλέη Σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς Σου ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν τῶν Ἑλλήνων τήν τε ἐλευθέραν καὶ τὴν ὑπὸ ζυγῷ στενάζουσαν καὶ ἀνάστησον αὐτὴν, ἐλευθέρωσον, μεγάλυνον, πλάτυνον καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς δόξαν καὶ εὔκλειαν ἀποκατάστησον· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.